

באהרַה של תורה

פשת עיון ודרש בפרשת השבוע ופניני השקפה ומוסר / נכתב ונערך ב"ה ע"י הרב ראובן גולן

י"ל ע"י מוסדות דרכי תורה רחובות, בית מדרש להוראה ולרבנות וכוללים לארכאים מצוינים, רח' ח"ש 12

גליון 362 אירן ח'תשי"ט

העלון מוקדש לע"ג חברנו ממייסדי המוסדות המנוח דוד בן עוזיה איתה ז"ל ע"י המשפחה וחבריו

יש לך עוגן?

הגיע שליח וдиיבר אליו בזולזול וחצפה, "מדוע אתה לא מגיע, נשיא המדינה כבר נכנס. זה לא יפה!...". האטעןatri מارد על אופי דייבורו של השליח שולל בלבמוד תורה ברבים, ועניתי לו "לא רך שיטומי את השיעור כרגע בשעה שבע, אלא גם אשר להתפלל איתם... הגעתו לטקס בסביבות השעה שבע וחצי. כשכננטתי ניגש אליו מאירן האירעוב בכעס ורוקן בפני את המעתפה ואמר לי "קח". החזרתי לו את המעתפה אמרתי "לא צוריך". לא שהיה לי כסף מיותר.

אבל לא היחתי יכול להגיד אדריש לנוכח החולול בלומדי התורה".
היחתי אמר לנוoms בטקס, ואמרתי למאירן שכשאמסור את דרשתי אמר את דעתך לגבי הפרס. ואכן כשהגעתי תורי עלתה על הדוכן ודבר בשם מקבלי הפרס, ניגשתי והברתי "בבוד האורחים, בבוד האורחים, אני מבקש למஸר מסר לכל עם ישראל. יש לנוoms פה את בודו הנשייה, יש גם קבלת פנים מיוחדת וטקס הדור ונכבד, אבל יש גם שישה יהודים תלמידים תורה, ואני רוצה לומר לכם שלימוד התורה של שישה אנשים חשוב יותר מכל הטקס שמותקים איזה!!!. ראתה שהנשיא לא מתנגד, ומהנהן בראשו לכיוני במסכים שאכן ניגש אליו בעצמו והתחנן שבכל זאת אכח את המעתפה על יצירת הנשיה. מוקדש לך תורתה שווה יותר מטקס מפואר, בה賓ו את מעלה התורה. המופת. לך תורתה רך אחרי שראית שهماסר אכן התקבל".

טיס מREN את דבריו ואמר "זכית בזכות מיסירות הנפש והגבורה לפני ישיה יהודים שרצו ללימוד תורה, שהיום שומעים בקהל, שיש מאות אלף איש...".
מיותר לצין שגם מספר שומעי לקחו של מREN גדול ועל הרבה מעבר לשש מאות אלף איש. כמו כן יש לצין שאוטם שישה חידוי סגולות שהשתתפו בשיעורו הקבוע של מREN מדי ערב וכמו שבניהם מגדי מרביתם מרביתם תורה וו שכרה, כי הקב"ה גומל מריעף טוב לאחבי התורה.

ג. והנה הטיספור הנק"ל אינו ידוע כל כך. הסיפור המוכר והמפורסם יותר מהו טקס של קבלת פרס ישראל, הוא על כך שמן סירב ללחוץ את ידה של ראש הממשלה דוא, והוא בכך לקידוש שם שמיים גדולים. אך למעשה, קידוש השם במשה לא פחוותה מכך, אולי אף יותר, הם דברי מן הנוקבים היוצאים מן הלב על חשיבות לימוד התורה של שישה יהודים בעלי מלאכה שבתום יום עבורה מפרק מתכנים ובאים כדי ללמד תורה. אין דבר בעולם שהוא ערך ללימוד זה, והוא שmarker את הגולה בהינתן "אהה כי תורי וילדה זכר" בדברי זה, והוא שmarker את הגולה בהינתן "אהה כי תורי וילדה זכר" בנסיבות ההורים הקדושים. רק חשוב לציין היציר הרע יודע את כל זה, וכן הוא "מוסר נפש" כדי לבטל את הקביעות של השיעור או החברותא. וכגンド סיבות שונות ומושונות כדי לבטל את הקביעות של השיעור נפש שלנו, לעשות מאמין עילאי בוגר כל "משמעות הנפש" שלו נדרשת מסירות נפש שלנו, ספק שבעורת ה' יביא הדבר גאולה לעולם וגם לנו בכל הנצרך עבורנו בrhoוניות וגשמיota.

החמור שלא התיאש

"להורות ביום הטמא וביום הטהור" (יד, גז)

כתב הניבות שלום שבספק והטמן יסוד השוב בעבודת ה', כי "יום הטהור" הוא בעת שיהודי שורי בחשכות כפולה ומכופלת, החסotta ברוחניות וחסכנות ב�性יות, עד שכל מצבו והנתאנים שמסביבו הם בהינתן "יום הטהור". ו"יום הטהור" הוא כאשר היהודי נמצא במצב של גודלה המוחין ואור לו בכל עניינו. והتورה מלמדת שיהודי יכול לקיים את רצון ה' ביום הטהור כמו ביום הטהור, אלא צריך שתהייה לו בהירות באותה שעה, מה תפקדיו ומה התביעה ממנה בשעה זו, ויתברר ויתאמת אצל חובתו ותפקידו שעלו למלא ב"יום הטהור".

והוא כאמור הרבה קדושים מקוברים זצ"ל, היהודי המקובל רצון ה' באבנה, דרך שאמרו חז"ל "בכל מודה ומודה שהוא מודד לך הוא מודה לו במאדר מאדר",

שושנה כדייה בת גושנה סעדיה ע"ה
רבקה בת מול דודידוב ע"ה
מנחם בן שרה ז"ל ע"י דודידוב

מול בת מרגלית עברית ע"ה
שלום בן יוסף גדקא ז"ל
פנינה בת פורטונה בחרן ע"ה

תזריע - טהרות

"ימתין פרס ישראלי לסיום השיעור..."

"אהה כי תורי וילדה זכר" (יב, ב)

רבינו האור החיים החדש זי"א פירש הפסוק בדרך רמז אודות הגאולה העתידה שאנו בה מצפים ומיחילים לה. כי "אהה" היא אכן כנסת ישראל, כפי שמצוינו בכמה מקומות בדברי הנביאים, ועליה אומר הכתוב "אהה כי תורי", ככלומר שהזרע ותעשה מצאות ולימוד תורה ומעשים טובים נצען שנאמר (הושע י) "ירעו לכם לעדקה", ובבותות זאת - "וילדה זכר", ככלומר שהתולד זכר ולא נקבה. והיינו כי בחינת החבר מעולה וудיפה מבחינת הנקבה. ונואות מצרים אף שהיתה פלאית ונעשה בה ניסים גדולים, היתה רך בבחינת "נקבה", שחרה ואינה מושלמה, כי לבסוף גלו ישראל מארצם ונחרב הבית, וזאת מפני שלישראל בהיותם במצרים לא היו מצאות ומעשים טובים, כמו שנאמר (יחזקאל ט, ז) "ויאת ערום ועריה". אך בגלותנו אנו, שיש בידינו כח של לימוד תורה וחסד ומעשים טובים, העמוד לנו וcotות ולהיגאל גאולה שלימה ומתקנת בבחינת זכר" שתהיא גודלה במעלה מציאות מצרים, וניגאל עולמית ללא שם חורבן וגולת נספת.

ולכן נאמר (מيكا ז) "יממי צאך מצרים ארנו נפלאות", ודרשו חז"ל שהנינים שיתרחשו בגאולה העתידה יהיו עצומים ונודלים יותר מהנינים שהיו במצרים. כי עתה יש לנו כוויות גדולות לאין ערוך הרבה יותר ממה שהיו לאבותינו במצרים, וכגדול הנינים ומעצם הגאולה. ומכאן למדנו כמה גדול ערכה של כל מוצה שאנו עושים או לימוד תורה ומעצימים אותה בירח שאת יתר עת. ב. מי שיהה סמל ודוגמא נפלאה ל"וריעה" של תורה ומצוות והנהלתם לכל ישראל היה רבינו הגרול מREN רבינו יוסוף וצוק"ל, שמסר נפש וכוותה וגלי עיר לעיר וממדינה למدينة כדי שעוד יהודים טעמו ממתיקות התורה וילכו בדרך ה'. מREN בתחלת דרכו לא נמנע מלמסור שעיר אפיו לאנשים בודדים, עד שלבסוף זכה להשה שצתה שנטפשות הוראותיו בכל הארץ ובעל העולם. ונדמה שהטיספור והבא ממחיש באפן נפלא את החשובות שייחס הרב להרבת תורה בישראלי יותר מכל דבר אחר.

פעם אחת בשעת רצון של יהודי בשם ר' דוד יפרח את מREN, "כיצד הרוב זכה לכזה זכרי הרבבים?". ומREN השיב לו, "שישאה אנשים הביאו שיש מאות אלף...".

הלה לא הבין את בונת הדברים, ומREN ביאר את דבריו.
בשנת תש"ל הווינו ליהומת כבוד שוציאתי בפרס אחד בין כל הופעות ספרי ימי ע"ה ואוסף, ושאכלב את הפרס באות כבוד עם מען מכובד ביותר (כיו"ם עמוד הפרס על 55,000 ש"ח) במעמד רשמי שייעיר ביום העצמאות מטעם רפואה ומויקה, ונשא המדינה. בין מקבלי הפרס נמנו גם מוחבי צירות מטעם רפואה ומויקה,

ובספר ימי ע"ה אומר ברחו ביצירת מופת בסיפור התוונית".
השליח שהזמין אותו לטקס הודיע שאיריך להגע מוקדם כי קיבל הפרס תהיה בשבוע שבעה עבר. הפרס היה סכום מכובד מאד שהיה אמרו לעורר לי במוצבי הכספי. אולם מה הייתה והיתה לי קביעות מדי ערब ביןzin השעה שששבע למסור שיעור בפני יהודים העוסקים במלאה כל החיים ורק לפנות ערב התפנו לשיעור תורה בבית הכנסת בית שראל הירושלמי. קבוצת לומדים זו הייתה קרויה ללב מאד, והרגשתו וכות גודלה למד אוטם תורה. הייתה מגייע מדי יום במסירות נשף ולא ויתרת אי אף פעם מלבוא אליהם. ריאתי בכל יום את הרצינות שלהם ללימוד תורה ולא חשבתי לרגע להפסיק את השיעור היומי איהם בגלל המענק הגדול שאיריך לטקס".

"יום העצמאות הדגש, והגעתו כדייברי למסור את השיעור בשכונות בית ישראל. לימדרת כרגע במתניות והסבירתי כל דבר ביישוב דעת, ולא נחפות או מירחתי מפני הדקס. השיעור נמשך כרגע עד השעה שבע. לפני שפניתי לצאת לזרכי

זבירה בן מרים מוזחי ז"ל
אמיר בן אמירה זבריה ז"ל
לוי בן טהර אליעזר ז"ל

ר' בנימין בן סלהה ז"ל ♦ סרה בת רחמה ע"ה
ר' שלמה בן טאוס ז"ל ♦ נזואה בת תאג'ה ע"ה
אהרן בן יהיא ז"ל ♦ רחל בת סאלחה ע"ה
יהיא בן טלאת ז"ל

וכן היה אומר מרכז הרב שטיינמן זצוק"ל, "האדם חי כאן את שגרת חייו, וכשהגיע McCabe של בעיתו ונוסיגות קשים, במקומם להתאות על מצבו ולהשוב מה' ואת עשה ה', לנו, דוקא אז צריך לשמו ולומר "הנה הרגע שבשבילו נוצרתי", ולעמדו חזק ולהצליח לעמוד בנסיוון".

מה שלמד הצדיק רבי משה ליב מסאוסף מבנה של ראש השודדים

ד. מסתפרים על הצדיק רבי משה ליב מסאוסף זצ"ל שהלך עם בירר ולפתע התנצל עליו חברות שודדים שרצו לרצוח אותו וליטול את כל ממונו. אלא שפתחתואם הגיעו לשם ראש השודדים שהכיר את רבי משה ליב, ובverb התארה בבירות ואכל על שלוונו פעמיים רבות, והוא מנע מוהשודדים לבצע את ומם.

ראש החבורה אמר לרבי משה ליב, "איך אתה אל המקומות שבו אנו מסתתרים, שם נמצאים בני הקטן וברצוני שתמלוד אותו מעט תועה". הצדיק התאמץ למלוד את הילד ולהסביר לו את הדברים, אך מוחו של הילד היה אוטום וסתום. לא הצליח להבין דבר וחיצי דבר ממה שלמד. בכל ערב בשחרור ראש השודדים למקומות המסתור, היה בוחן את בנו על מה שלמד, וכאשר היה רואה שלא הבין מואה, היה מפליא בו מכות נמרצות. אך הבן היה שותק, ולא גנחה אפילו אנחה אחת מחמת כאב. משבערו מספר שבועות לא נקלט דבר במוחו של הילד, שהריר אביו את רבי משה ליב להופשי, ושלח עמו את בנו כדי שיראה לו את הדרך למוקם יישוב.

בהליכתם שאל הרב את הנער, "ביציד יכולת לעמוד איתין ולשתוק כש아버지 היכא אוטוך כה קשוו?". הנער ענה שהוא הצלל הראשון שמולדים בבית השודדים. להחריש לא לענות במקורה שנטפס אחד מהם על ידי שוטרים, עד שגם אם יונטו וכו' אותו קשות לא יפיצה את פיו ולא יטיגר את חבריו. אך רבי משה ליב לא הסתפק בכך, ושאל אותן, "עדין אני מבין מין יש לך את הכח להחזוק מעמד ולספוג בגבורה רביה את כל המכotta שבבריך בך?". ואנו גילה והלך את סודו: "בשבאי מכבה אווי איini שכח לעלם שלשה דרכיהם חשובים: א. שהמכotta לא יימשכו לעדר ולעלולים, ובקרוב יבוא הזמן שהמכotta ייחדר ותבוא הרווחה. ב. שהמכotta עלי וכל המכotta שהוא היר שאוחב אותה, ובודאי שהוא מרדם אני לעצמי שזו המכotta האחרונה, וכך מתחזק רוחבי בקרבי ומסוגול אני לבסבול את המכotta הנוראים".

רבי משה ליב היה נהוג לומר שמנער זה למד דברי אמונה ונשיבות שחיזקו את נפשו במצבים ובמקרים הקשים ביותר כשהיה מיסור ומוכה. ראשית, לדעת שלבל דבר ולכל צרה וצער יש קץ וסוף, ומתי שהוא יתפרק הגלג ויזכה לחיים טובים ומאושרים. שנית, לזכור תמיד שהמכotta הוא אביו בשם שמותם, ש מכבה אותו לטובתו ברחמים גדולים ובחסדים מרובים. ושלישית, לחשוב תמיד שזו המכotta האחרונה, ומכאן ואילך תהיה לו מנוחת הנפש ושבט והרווה.

וזכה לתקון בכך את כל הפגמים והחטאים הקשים ביתר. פגמים אלו קשה לתקון כי צריך להזהר הרבה סיגופים ותענויות, אך המורה לה' על כל אשר בא עליו אין זוק לא לסייעים ולא להענויות, כי בזה שהוא מקבל את רצונו יה' בזמן החשבות הרוי זה תיקון גמור עבורי.

זהו "להורות ביום הטמא וביום הטהור", שוגם בשעה שיזודי נמצא ביום הטמא, ומרגיש שהוא יושב בד מחוץ למקרה כאלו אין משוער לו, אם מתגבר ומוחזק באמונה שהוא רצון ה', ומתקבל הכל באהבה, עליה הדבר להחת רוח לפניו יתברך לא פרות ואולי אף יותר מאשר לו הודה נטהו ביום הטהור".

ב. כמה מסר טמון עבורי בדברים אלו, כי באמת אין אדם שיכל להימלט מימיים של דברך ונפילה וירידה, בנסיבות רבות מתרגשות ובאות עליו. אך אדרבה ואדרבה, הקב"ה גelog לפתחו ימים אלו כדי להעניק לו הודה נטהו לתקון את כל אשר עיות, וכך להעלתו ממדרגה למדרגה.

וכמו שמסופר על אדם שהיה לו בור עמוק בחצר ובוים מן הימים נפל לתוכו חומו. להה חשב לעצמו, "למה לי לטrho ולחטא מלח להעלות את החמור, הרי בלאו הci זkn, ובלאו הci רצתי כבר מזמן לסגור ולכט את הבור. ולכן טוב עשה אם אורוק עליו את הכלים הישנים שיש לי בהצה, וכן אתפטר גם מהכלים וגם מהחמור וגם מהbor...". וממחשבה למשחה החל לזרוק לבור את הכלים. החומר שהבחן בך הבין שבעל הבית מבקש לקוברו בעוד ח', אך במקום לבכות על מר גורלו השתמש בכלים כסולם וטיפס על גם עד שיצא ונחלץ מן הבור.

וכך גם אנו, לפעם נדמה לנו שימושים "זורקים" ומערימים עליינו קשיים ונסונות, אנו יכולים להתייחס ולהרים ידים "ולחיקבר" מתחת לצורות. אך מאידך מי שיודע ומשכיל להבין כמה גודלות ונכונות הוא יכול לפועל דוקא בימים אלו על ידי שמקבל רצון ה' באהבה, מתחעד ביטור שאית ושם ומוודה לה' על כל מדיה ומדה שמודד לו.

ג. והנה חי האדם מלאים וגושים בנסונות על כל צעד ושלע, וכבר כתב הרב הצדיק רבי אהרן רاطה זצוק"ל "ש'אדם שאין לו נסין אין אדו", כי האדם נשלח לבן לעמד בנסונות ולהתמודד עם קשיים. אלא שלפעמים אנו שוכחים זאת, ובש moderation לפתחנו נסין אנו נשברים ומתמוטטים מבכימים את מצבונו, בשעה שהחביר הוא הנכון. הקב"ה זיין לנו נסין כדי לרומים אותנו ולהגדיל את מעלהנו. והאמת היא שהרגעים הגדולים ביותר של האדם הם דוקא רגעי הנסונות ולא החיים הרגילים. המקבול רבי משה קורדובירו זע"א בתב' ש"אפיו אם יהיה האדם אלף שנה, העקר רוא גע הנסין", ובזמנים אלו של הנסין טמון עיקר תפkidio של האדם על-אדמות, ובפרק עבורם בא לעלים.

באן אנו אולי מעדיפים להדיחק ולשבוכו מהרגעים הללו שמשמעותם בעוניינו קושי וצער, אך שם למללה באשר האדם מגיע לשמיים ומציגים בפנוי את כל מאורעות חייו, הרגעים היפנים ביותר שבהם הוא יתגאה וירצה שיציגו אותם שוב ושוב, הם דוקא הרוגעים הללו של הקושי והנסין, שבهم הוא ירע למורות הכל להאמין בה', ולהמשיך להתמודד ולא להתמודט.

בתקופה של אי בהירות אתה חייב "עוגן" רוחני!

האזינו לשיעורי הלכה אגדה מוסר וחיזוק מפי הרב ראובן גולן

טלפון 073-3211850

שלוחה 1- "שער המצויינים"- שיחות מוסר לאברכים.

שלוחה 2- "קו החיזוקים"- סיורים וקטיע חיזוק קצרים.

שלוחה 3- "חוון עובדיה"- שיעורים בהלכה ועוד (ראה פירוט להלן).

מדי ערב ב- 20:00 מתקיים שיעור בשידור חי. להאזנה חייגו למספר הנייד והקישו *

ניתן להאזין בכל עת לשידור חוזר של כל השיעורים והשיעור.

פירוט השיעורים בשלוחה מס' 3:

יום א'- שיעור הלכה מעניניא דיומא.

יום ב'- אגדה מוסר וחיזוק.

יום ג'- "סמכית חבר" - תכנית הלכה עולמית לבני בתים (שידור ישיר גם ב- ZOOM).

יום ד'- הלכות שבת למעשה.

יום ה'- שיעור בתורת האור החיימם הקדוש על פרשת השבוע.

מרן הראשון לעזון

הרבי אליהו בקשי דורון בן טובח ז"ל

רגינה בת מהו לביא ע"ה

יחיא בן אחരון מהפוד ז"ל

ניסים בן סולטאנא אבטבול ז"ל

שרה ברמליה בת מעתוקה אלישע ע"ה

רחלים בן שלביה קימחי ז"ל

אברהם בן טביב טביב ז"ל

רחלים חי בן פינה לביא ז"ל